

EESTI
KUNSTIAKADEEMIA

Disainiteaduskond
Ehte- ja seepakunsti osakond

KAUR VIRKEBAU

Portfoolio 2017

Curriculum Vitae

Kaur Virkebau
09.03.1993
kaur.virkebau@artun.ee
+372 5860 9333

HARIDUS

2012-2017 Eesti Kunstiakadeemia ehte- ja sepakunsti BA

NÄITUSED

2016 Grupinäitus 'Urban Loneliness' Aegna saar

2016 Grupinäitus 'Kafedra' Narva Kunstiresidents, Narva

2015 Grupinäitus 'Jaht' Telliskivi veetorn, Tallinn

MEISTRIKLASS / PRAKTIKA

2017 Miikael Danieljants, kivikinnitus

2013 Ruudt Peters, AIR

Sõrmus / hõbe, sünteetiline rubiin / juhendaja: Jens A. Clausen / 2013

Sõrmus / hõbe, tsirkoon / 2017

Pross / hõbe, tsirkoonid, turmaliin, tsitriin / juhendaja: Miikael Danieljants / 2017

Sõrmus / hõbe, niello / juhendaja: Adolfas Šaulys / 2016

Meesteehe / tsirkoondioksiid / juhendajad: Eve Margus-Villems, Piret Hirv / 2014

Seeriaehe / 3D prinditud roostevaba teras / juhendajad: Eve Margus-Villems, Piret Hirv / 2015

Seeriaehe / 3D prinditud roostevaba teras / juhendajad: Eve Margus-Villems, Piret Hirv / 2015

Jaht / Kamuflaaž / ready-made / juhendaja: Eve Margus-Villems / 2015

Edasiarendus projektist Jaht / 2017

Edasiarendus projektist Jaht / 2017

Põlevkivi / galvaniseeritud põlevkivi / juhendajad: Darja Popolitova / 2015

Meistrikläss Ruudt Petersiga / plastiliin, juhe / 2013

'Hidden beneath the blah, blah, blah.'

Jep Gambardella

Mul on kõigega *love-hate relationship*, peamiselt aga ajaga, sest ma olen oma loomult aeglane. Tavaliselt tahan ma kõike korraga ja kohe. Ma saan teoreetiliselt aru, et see on võimatu, aga elu on lühike. Paremal juhul on võib-olla 1/4 möödas, halvemal juhul kõik. *You never know*. Tavaliselt ootan ma augustis kannatamatult oktoobrikuu värvilisi lehti sombuse taeva taustal ja uue aastaga võiks kohe alata ka kevad. Tavaliselt aga tuleb augustis tunda palava vananaiste suve mädanevat hõngu ning aasta esimesed vähemalt neli kuud tuleb keras väriseda.

Ma tahaks kohe kulda ja kalliskive. Masinaid ja tööriistu. Tahaks kohe oskusi. Ma olen halb õppiija. Kui mõne teeb harjutamine meistriks, siis mind aga enamasti lihtsalt maatas. Enamasti kui miski ei õnnestu või ei tule välja nii nagu ma seda vaimusilmas ette olin kujutanud, tahan ma visata kõik käe ulatuses oleva vastu seinale ja kaduda maailma eest nii, et mind kunagi ei leita.

Ma tahaks kulgeda. Kulgeda võib töölaua taga mõnd teost lihvides, mööda näituse saali või baarileti tagant baarileti taha. Aeg aga ei lase mul jääda lõputusse kulgemisse. Varem või hiljem saab kõik läbi, aga enne on vaja kuhugi jõuda.

Miks ma siis jõuan aeg-ajalt lõpuks tagasi töölaua taha? Miks ma lõplikult alla ei anna, kui kõik vastu seinale puruks on visatud? Sest aeg lõppeb üht või teist viisi, alati surmaga. Aga selleks, et eksisteeriks surm, peab kusagil olema ka elu. Kui ma kulgen, näen ma asju. Ma näen ilu. Ilu välgatusi, mis on peitunud hirmude, kurbuse, ebakindluse, kurnatud igapäevaelu varju. Ilu ei ole pealispinna sädelus, klitter, kuld ja kard. Ilu on elu. Ja ehe on minu jaoks vorm ilu inimesega kokku viia, tagasi elule tuua.

Kui mu teos kedagi teist ei aita, siis läbi tegemise saan ma vähemalt elustada ennast.

